

СУЧАСНІ АСПЕКТИ КРЕАТИВНОСТІ ТА ІННОВАЦІЙНОСТІ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЙ

Ірина Грабовська

Хмельницький національний університет (Україна)

Утвердження інноваційної моделі розвитку, пристосованої до вітчизняних умов, стає сьогодні визначальним пріоритетом державної політики. При цьому інноваційний розвиток можна охарактеризувати як процес трансформації національної економіки переважно шляхом практичного розв'язання евристичних проблем та використання нових знань під час вирішення різноманітних ситуацій на основі єдності технологічних, організаційних і соціальних нововведень [1, с. 135].

В сучасних умовах глобалізації головною конкурентною перевагою кожного підприємства стає інноваційна спрямованість його діяльності. Використання інновацій є джерелом отримання досить високого прибутку на довгострокову перспективу, підвищення конкурентних переваг, розв'язання кризових ситуацій та проблем життєздатності в цілому. Чим вищий рівень інноваційного потенціалу організації – ступеня її здатності до виконання завдань, які забезпечують досягнення поставленої інноваційної мети, реалізації інноваційного проекту, програми, інноваційних перетворень, а також втілення нововведень, тим успішніше організація запобігає кризових ситуацій. Інноваційний потенціал підприємства визначається як технічними факторами, так і управлінськими.

Появі інноваційних складових управлінської діяльності сприяло глибоке розуміння необхідності виділення управління, як окремого інтегруючого чинника впливу на кінцеві результати діяльності господарюючих суб'єктів, без чого не можуть бути спроектовані і реалізовані найефективніші технології розвитку, раціональне використання виробничих, соціальних, інформаційних, фінансових, економічних та комерційних факторів успішної

діяльності виробництва. Забезпечення результативності інноваційно-інвестиційних процесів та стійкого, сталого розвитку господарюючих суб'єктів в значній мірі залежить від інноваційності і креативності систем управління, спрямованих на формування та підвищення інтеграційного управлінського впливу на інноваційну активність виробничих підприємств.

У сучасних умовах креативність та її фактори є детермінантами успішної управлінської діяльності, оскільки сприяють швидкому прийняттю рішень, розробки оригінальних стратегій, впровадження інновацій та реалізації інших важливих управлінських функцій. Творчий підхід до вирішення проблем, пов'язаних із виробничо-господарською діяльністю організацій є головним завданням креативного менеджера. Управлінська креативність – це соціально-професійна компетенція суб'єктів діяльності, що передбачає здатність до продуктивної активності, результатом якої є формування нових нестандартних підходів, технологій і методів здійснення функцій з управління соціальними групами і організаціями [4, с. 12].

Методи креативного менеджменту являють собою сукупність певних прийомів і способів управлінської діяльності, спрямованих на прийняття нестандартних управлінських рішень складних проблем в умовах невизначеності, непередбачуваності, надзвичайних і кризових ситуацій.

Креативний менеджмент має скоординувати функціонування та взаємодію як внутрішніх, так і зовнішніх структурних елементів творчого процесу, створити певну інноваційну культуру. До особливостей креативного менеджменту відноситься необхідність створення тимчасових творчих колективів для формування банку нових ідей, а інноваційний менеджмент передбачає реалізацію найбільш ефективних і нетрадиційних ідей та доведення їх до практичної реалізації [3, с. 131].

Впровадження креативно-управлінських інновацій є важливим засобом забезпечення високих конкурентних позицій підприємства. В той же час серед головних причин низької зацікавленості керівництва вітчизняних підприємств у впровадженні креативних інструментів і методів управління, в

тому числі, і креативно-управлінських інновацій, слід назвати такі: відсутність у менеджерів більшості підприємств культурально-управлінської свідомості щодо сприйняття і відкритості до креативно-управлінських інновацій та здатності проявляти ініціативу щодо їх впровадження; відсутність або неповна інформація стосовно суті пропонованих управлінських інновацій, механізмів їх реалізації та ефективності впровадження, можливостей їх тиражування; недостатня конкретизація, індивідуальна опрацьованість та обґрунтованість управлінських новацій стосовно специфіки окремих підприємств; відсутність наукової обґрунтованості, доцільності та ефективності, практичної апробованості пропонованих управлінських новацій; відсутність знань і науково-методичних рекомендацій щодо застосування креативних інструментів, методів і механізмів прийняття управлінських рішень тощо.

Отже, питання поглибленої уваги до визначення креативності та інноваційності систем управління і тісний зв'язок процесу удосконалення управлінської функціональної діяльності з креативними методами її здійснення можуть успішно вирішуватися за появи й інтеграції нових ідей, створення нового та матеріалізації в напряму реалізації процесів управлінських інновацій [2, с. 191].

Список літератури:

1. Бондар О. В. Ситуаційний менеджмент: навч. посіб. 2-ге вид., перероб. та доповн. Київ : Центр учбової літератури, 2012. 388с.
2. Зеніна-Біліченко А.С. Методичні аспекти інноваційного та креативного проектування управлінської діяльності. *Вісник ХНАУ ім. В.В. Докучаєва*. 2019. № 1. С. 189-201.
3. Валюх А. М., Окорський В. П. Креативний менеджмент: підручник. Рівне : НУВГП, 2017. 344 с.
3. Швець Г. О. Теоретичні аспекти креативного менеджменту. *Менеджер*. 2016. № 4. С. 54-61. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzhm_2016_4_10 (дата звернення: 12.03.2021).